Jõed ja oiad touswad (paisuwad) wahhest wee laggumisse aial, ehk sure wihma järrel, ni wägga, et nemmad ülle kalda aiawad, ja rahwokesse põllud ja heinamaad rikkuwad. Agga seks on Jummal innimessele moistust andnud, et temma teaks nisuggusse kahjo eest hoida. Nenda woib ka sähherdusse äppardusse wasto abbi tehha, kui agga aegsaste hoolt se eest kantakse. Kus jõel maddal kallas on, seäl woib sedda haggude, mulla- ja kiwwidega kõrgutada; kus jõe äres põldudes nõud kohhad on, seäl woib krawid lähbileikada, et wessi peäseb alla jooksma. Agga señna lähhäb ennam kui ükslasse mehhe joud tarwis: sepärrast peab üks naber teisele abbi teggema, kui sesuggune hädda kätte tulleb. Seks meid Jummal panni ühheskous ellama, et teine teisele abbi teeks ni paljo kui agga temma joud kañnab. Ja sedda teeb wissist igga mees heal melel, kui agga essite se kindel nou rahwokesse süddames on assunud, ikka parremaks sada, ja keik asjad parreminne tehha. Peälegi teeb innimenne ikka issenesele keige suremat head, kui ta liggimesele häddas abbi teeb: sest se lähbi tenib ta ennesele mu rahwa sõbrust, ja kui temma jälle hädda sisse sattub, siis tewad teised temmale jälle heal melel abbi. Ja nenda tulleb innimestele jo siin Ma peäl üks taewalik ello.

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1793, lk. 32